

ወደ ዕብራውያን

፩ ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገሮ፤

፪ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማችን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤

፫ እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በሰጠው ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤

፬ ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ስምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዝቶ ይበልጣል።

፭ ከመላእክትስ። አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ። ደግሞም። እኔ አባት እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል

፮ ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ። የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይሰጡ ይላል።

፯ ስለ መላእክትም። መላእክቱን መናፍሰት አገልጋዮቹንም የአሳት ነበልባል የሚያደርግ

፰ ይላል፤ ስለ ልጄ ግን። አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው።

፱ ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከጓደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ

፲ ይላል። ደግሞ። ጌታ ሆይ፤ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤ ሰማዮችም የእጆችህ ሥራ ናቸው፤

፲፩ እነርሱም ይጠፋሉ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ።

፲፪ እንደ መንገደጌም ትጠቀልላቸዋለህ ይለወጡማል፤ አንተ ግን አንተ ነህ፤ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም

፲፫ ይላል። ነገር ግን ከመላእክት። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ

፲፬ ከቶ ለማን ብሎአል? ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ሰላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍሰት አይደሉምን?

፪

፩ ስለዚህ ከሰማው ነገር ምናልባት እንዳንወስድ፣ ለእርሱ ክብልጠን ልንጠነቀቅ ያስፈልገናል።

፪ በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፣ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፣ እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው፣ እንዴት እናመልጣለን?

፫ ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበርና፣ የሰሙትም ለእኛ አጸኑት።

፬ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ በምልክትና በድንቅ ነገር በልዩ ልዩ ተአምራትም፣ መንፈስ ቅዱስንም በማደል አብር መሰከረለት።

፭ ስለ እርሱ የምንናገርበትን የሚመጣውን ዓለም ለመላእክት ያሰገዛው አይደለምና።

፮ ነገር ግን አንዱ በአንድ ሰፍራ። ታሰበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትጎበኘው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

፯ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነሰኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፣ በእጆችህም ሥራ ላይ ሾሞኸው፤

፰ ሁሉን ከእግሮቹ በታች አሰገዛህለት ብሎ መሰከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባሰገዛ ጊዜ ያልተገዛለት ምንም አልተወምና። አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤

፱ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፣ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት እንሶ የነበረውን አየሱሰን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን።

፲ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፣ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፣ ለእርሱ ተገብቶታልና።

፲፩-፲፫ ስለዚህም ምክንያት። ሰምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ በማሳበርም መካከል በዜማ አመሰግንሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ በእርሱ እታመናለሁ፤ ደግሞም። እነሆኝ እኔን እግዚአብሔር የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም።

፲፬-፲፮ የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም።

፲፯ ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተሰረይ፣ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን፣

በነገር ሁሉ ወንድሞቼን ሊመስል ተገባው።

፲፮ እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

፫

፩ ስለዚህ፡ ከስማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፡ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤

፪ ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፡ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ።

፫ ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን፡ እንዲሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና።

፬ እያንዳንዱ ቤት በአንድ ሰው ተዘጋጅቶአልና፡ ሁሉን ያዘጋጀ ግን እግዚአብሔር ነው።

፭ ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፡ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤

፮ እኛም የምንደፍርበትን የምንመካበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን።

፯ ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል።

፰-፲ ስለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ። ዘወትር በልባቸው ይሰታሉ መንገዴን ግን አላወቁም አልሁ፤

፲፩ እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ።

፲፪ ወንድሞች ሆይ፡ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስክዳችሁ ክፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በእንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤

፲፫ ነገር ግን ከእናንተ ማንም በኃጢአት መታለል አልከኛ እንዳይሆን፡ ዛሬ ድብሎ ሲጠራ ሳለ፡ በእያንዳንዱ ቀን እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ፤

፲፬ የመጀመሪያ እምነታችንን እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ፡ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናልና፤

፲፭ እየተባለ። ዛሬ ድምጹን ብትሰሙት፡ በማስመረር እንደሆነ ልባችሁን አልከኛ አታድርጉ።

፲፮ ሰምተው ያሰመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብጽ የወጡ ሁሉ አይደሉምን?

፲፯ አርባ አመትም የተቆጣባቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረ በዳ የወደቀ፣ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን?

፲፰ ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ?

፲፱ ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻላቸው እናያለን።

፬

፳ እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ፣ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ።

፳፩ ለእነዚያ ደግሞ እንደ ተነገረ ለእኛ የምሰራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስላልተዋሐደ አልጠቀማቸውም።

፳፪ ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳ ቢፈጸም። እንዲህ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ እንዳለ፣ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን።

፳፫ ስለ ሰባተኛው ቀን በእንድ ሰፍራ። እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ብሎአልና፤

፳፬ በዚህ ሰፍራም ደግሞ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም።

፳፭ እንግዲህ እንዳንደች በዚያ እንዲገቡ ስለ ቀሩ፣ ቀድሞም የምሰራች የተሰበከላቸው ባለመታዘዝ ጠንቅ ስላልገቡ።

፳፮ ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን እልከኛ አታድርጉ በፊት እንደ ተባለ፣ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር። ዛሬ ብሎ እንድ ቀን እንደ ገና ይቀጥራል።

፳፯ ኢያሱ አሳርፎአቸው ኖሮ ቢሆንሱ፣ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር።

፳፰ እንግዲያስ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።

፳፱ ወደ ዕረፍቱ የገባ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልና።

፴፩ እንግዲህ እንደዚያ እንደ አለመታዘዝ ሞሳሌ ማንም እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።

፴፪ የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፣ የሚሠራም፣ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፣ ነፍሱንና መንፈሱንም ጀምሮትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፣ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል፤

፲፫ እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፤ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም።

፲፬ እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፤ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ።

፲፭ ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፤ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።

፲፮ እንግዲህ ሞሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

፮

፩ ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ኃጢአት መባንና መስዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማል፤

፪ እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፤ ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል፤

፫ በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መስዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል።

፬ እንደ እርንም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር ማንም ክብሩን ለራሱ የሚወስድ የለም።

፭ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላከበረም ነገር ግን። አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤

፮ እንደዚህም በሌላ ስፍራ ደግሞ። አንተ እንደ መልክ ይዳቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል።

፯ እርሱም በሰጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፤ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤

፰ ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤

፱-፲፩ ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ጀርቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ጭንቅ ነው።

፲፪ ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፤ እንደ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃንነትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም።

፲፫ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለ ሆነ የጽድቅን ቃል አያውቅምና፤

፲፬ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙንና ክፋውን ለመለየት በስራቸው የለመደ ልቡና ላላቸው ለፍጹማን ሰዎች ነው።

፮

፯-፫ እግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

፬ እንደ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ሰጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን

፭ መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን

፮ በኋላም የካዲትን እንደገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤ ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታልና ያዋርዱትማልና።

፯ ብዙ ጊዜ በእርሰዋ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣ መሬት፣ ለሚያርሱአትም ደግሞ የምትጠቅምን አትክልት የምታበቅል፣ ከእግዚአብሔር በረከትን ታገኛለችና፤

፰ እሾህና ኩርንችትን ግን ብታወጣ፣ የተጣለች ናት ለመረገምም ትቀርባለች። መጨረሻዋም መቃጠል ነው።

፱ ስለ እናንተ ግን፣ ወዲጆች ሆይ፣ ምንም እንኳ እንዲሁ ብንናገር፣ አብልጦ የሚሻለውና ለመዳን የሚሆነው እንዲሆንላችሁ ተረድተናል።

፲ እግዚአብሔር፣ ቅዱሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አሁንም ስለምታገለግሉአቸው፣ ያደረጋችሁትን ሥራ ለሰሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለምና።

፲፩-፲፪ እንዲሁም እርሱ ከታገሰ በኋላ ተስፋውን አገኘ።

፲፮ ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፣ ለማስረዳትም የሆነው መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጻሜ ይሆናል፤

፲፯-፲፱ ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልሕቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤

፳ በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጴጥሮ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው፣ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

፯

፩ የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክ ጴጥሮ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር

ተገናኝቶ ባረከው፤

፪ ለእርሱም ደግሞ ኢብርሃም ከሁሉ አሰራትን አካፈለው። የሰሙም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ንጉሥ ነው። ኋላም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው።

፫ አባትና እናት የትውልድም ቍጥር የሉትም። ለዘመኑም ጥንት ለህይወቱም ፍጻሜ የለውም። ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመሰሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

፬ የአባቶች አለቃ ኢብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አሰራት የሰጠው ይህ ሰው እንዴት ትልቅ እንደ ነበረ እስኪ ተመልከቱ።

፭ ከሌዊ ልጆችም ክህነትን የሚቀበሉት ከህዝቡ ማለት ከወንድሞቻቸው። እነርሱ ምንም ከኢብርሃም ወገብ ቢወጡ። ከእነርሱ አሥራትን በሕግ እንዲያሰወጡ ትእዛዝ አላቸው፤

፮ ትውልዱ ከእነርሱ የማይቆጠረው ግን ከኢብርሃም አሥራትን አውጥቶአል። የተሰፋ ቃል የነበረውንም ባርኮአል።

፯ ትንሹም በታላቁ እንዲባረክ ክርክር የሌለበት ነገር ነው።

፰ በዚህ ሰ የሚሞቱ ሰዎች አሥራትን ያሰወጣሉ። በዚያ ግን የሚያሰወጣ በሕይወት እንዲኖር የተመሰከረለት እርሱ ነው።

፱ ይህንም ለማለት ሲፈቀድ። አሥራትን የሚያሰወጣ ሌዊ እንኳ በኢብርሃም እጅ አሥራትን ሰጥቶአል፤

፲ መልክ ጾዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ነበረና።

፲፩ እንግዲህ ህዝቡ በሌዊ ክህነት የተመሠረተን ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ክህነት ፍጹምነት የተገኘ ቢሆን። እንደ አሮን ሹመት የማይቆጠር። እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነሳ ወደፊት ስለ ምን ያስፈልጋል?

፲፪ ክህነቱ ሲለወጥ። ሕጉ ደግሞ ሊለወጥ የግድ ነውና።

፲፫ ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና። ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም፤

፲፬ ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደወጣ የተገለጠ ነውና። ስለዚህም ነገድ ሙሴ ምንም እንኳ ስለ ክህነት አልተናገረም።

፲፭-፲፮ አንተ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራልና።

፲፯-፳፪ እንዲሁ ኢየሱስ ለሚሻል ኪዳን ዋሰ ሆኖአል።

፳፫ እነርሱም እንዲይኖሩ ሞት ስለ ከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው፤

፳፬ እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ የማይለወጥ ክህነት አለው፤

፳፭ ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።

፳፮ ቅዱስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፣ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባልና፤

፳፯ እርሱም እንደነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና።

፳፰ ሕጉ ድካም ያላቸውን ሰዎች ሊቀ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣ የመሐላው ቃል ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ይሾማል።

፰

፩ ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤

፪ እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው፤ እርሰዋም በሰው ሳይሆን በጌታ የተተከለች ናት።

፫ ሊቀ ካህናት ሁሉ መባንና መሥዋዕትን ሊያቀርብ ይሾማልና፤ ስለዚህም ለዚህ ደግሞ የሚያቀርበው እንዳች ሊኖረው የግድ ነው።

፬ እንግዲህ በምድር ቢኖርስ፣ እንደ ሕግ መባን የሚያቀርቡት ሰላሎ፣ ካህን እንኳ ባልሆነም፤

፭ እነርሱም ሙሴ ድንኳነቱን ሊሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፣ ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ። በተራራው እንደ ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ተጠንቀቅ ብሎት ነበርና።

፮ አሁን ግን በሚሻል ተስፋ ቃል በተመሠረተ በሚሻል ኪዳን ደግሞ መካከለኛ እንደሚሆን በዚያ ልክ እጅግ የሚሻል አገልግሎት አግኝቶአል።

፯ ፊተኛው ኪዳን ነቀፋ ባይኖረው፣ ለሁለተኛው ሰፍራ ባልተፈለገም ነበር።

፰ እነርሱን እየነቀፈ ይላቸዋልና። እነሆ፣ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል ይላል ጌታ፤

፱ ከግብፅ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑምና፤ እኔም ቸል አልኋቸው ይላል ጌታ።

፲ ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ፤ ሕገን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆንላቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል።

፲፩ እያንዳንዱም ጌረቤቱን እያንዳንዱም ወንድሙን። ጌታን እወቅ ብሎ አያስተምርም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና።

፲፪ ዓመፃቸውን እምራቸዋለሁና፤ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላሰብም።

፲፫ አዲስ በማለቱ ፊተኛውን አሰረጅቶአል፤ አሮጌና ውራጅ የሆነውስ ሊጠፋ ቀርቦአል።

፱

፩ ፊተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት ስርዓትና የዚህ ዓለም የሆነው መቅደስ ነበራት።

፪ የመጀመሪያይቱ ድንኳን ተዘጋጅታ ነበርና፤ በእርሰዋም ቅድስት በምትባለው ውስጥ መቅረዙና ጠረጴዛው የመስዋዕቱም ኅብስት ነበረባት፤

፫ ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች።

፬ በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዋም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት፤ በእርሰዋም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሶብና የበቀለች የአሮጌ በትር የኪዳኑም ጽላት ነበሩ።

፭ በላይዋም ማስተሰሪያውን የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ ስለ እነዚህም ስለ እያንዳንዳቸው ልንናገር አሁን አንችልም።

፮ ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ ሳለ፤ ካህናት አገልግሎታቸውን እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን ይገቡባታል፤

፯ በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት ብቻውን በዓመት አንድ ጊዜ ይገባባታል፤ እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ሰሕተት የሚያቀርበውን ደም ሳይዝ አይገባም፤

፰ ፊተኛይቱም ድንኳን በዚህ ገና ቆማ ሳለች፤ ወደ ቅድስት የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።

፱:፲፩ ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ፣ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤

፲፪ የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ እንደ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም።

፲፫ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ፤

፲፬ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?

፲፭ ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጸና ሕግን የተላለፉትን የሚቤኹ ሞት ስለ ሆነ፣ የተጠሩት የዘላለምን ርስት የተሰፋ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው።

፲፮ ኑዛዜ ያለ እንደሆነ የተናዘዡን ሞት ማርዳት የግድ ነው፤

፲፯ ሰው ሲሞት ኑዛዜው ይጸናልና፣ ተናዘዡ በሕይወት ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም።

፲፰ ስለዚህም ፊተኛው ኪዳን እንኳ ያለ ደም አልተመረቀም።

፲፱-፳፩ እንዲሁም በድንኳኒቱና በማገልገያው ዕቃ ሁሉ ደምን ረጨ።

፳፪ እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፣ ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም።

፳፫ እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመስለው ነገር በዚህ ሊነጻ እንጂ በሰማያት ያሉቱ ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መስዋዕት ሊነጹ የግድ ነበረ።

፳፬ ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፣ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ሞትሆን ቅድስት አልገባምና፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርሰዋ ወደ ሰማይ ገባ።

፳፭ ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፣ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤

፳፮ እንዲህ ቢሆንስ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባሰፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር እንደ ጊዜ ተገልጦአል።

፳፯ ለሰዎችም እንደ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፣

፳፰ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፣ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም እንደ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፣ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት

ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።

I

፩ ሕጉ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ አምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ አለውና፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ አይችልም።

፪ እንደዚህም ባይሆን፤ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተወ አልነበረምን?

፫ ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤

፬ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና።

፭ ስለዚህ ወደ ዓለም ሲገባ። መሥዋዕትንና መባን አልወደድህም ሥጋን ግን አዘጋጃህልኝ፤

፮ በሙሉ በሚቃጠል መሥዋዕትና ስለ ኃጢአት በሚሰዋ መሥዋዕት ደስ አላለህም።

፯ በዚያን ጊዜ። እነሆ፤ በመጽሐፍ ጥቅልል ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ አልሁ

፰ ይላል። በዚህ ላይ። መሥዋዕትንና መባን በሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ስለ ኃጢአትም የሚሰዋ መሥዋዕትን አልወደድህም በእርሱም ደስ አላለህም ብሎ፤ እነዚህም እንደ ሕግ የሚቀርቡት ናቸው።

፱ ቀጥሎ። እነሆ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ ብሎአል። ሁለተኛውንም ሊያቆም የፊተኛውን ይሽራል።

፲ በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል።

፲፩ ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያቀረበ ቆሞአል፤

፲፪ እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤

፲፫ ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል።

፲፬ እንደ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል።

፲፭-፲፮ ብሎ ከተናገረ በኋላ፣ ኃጢአታቸውንና ዓመጸቸውንም ደግሜ አላሰብም ይላል።

፲፯ የእነዚህም ስርየት ባለበት ዘንድ፣ ከዚህ ወዲህ ስለ ኃጢአት ማቅረብ የለም።

፲፱-፳፩ በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፣

፳፪ ከክፋ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን ሰውነታችንንም በጥፋ ውኃ ታጥቦን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤

፳፫ የተሰፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተሰፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤

፳፬ ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርሰ በርሳችን እንተያይ፤

፳፭ በእንዳንደችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፣ መሰብሰባችንን አንተው እርሰ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ።

፳፮ የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና።

፳፯ የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ።

፳፰ የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ቢመስክሩበት ያለ ርሳራኔ ይሞታል፤

፳፱ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርኩሰ ነገር የቆጠረ የጸጋውንም መንፈስ ያክፋፋ፣ እንዴት ይልቅ የሚብሰ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?

፴ በቀል የእኔ ነው፣ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለውን እናውቃለን፤ ደግሞም። ጌታ በሕዝቡ ይፈርዳል።

፴፩ በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው።

፴፪-፴፬ የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ አውቃችሁ፣ በእስራቴ ራራችሁልኝ የገንዘባችሁንም ንጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ።

፴፭ እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ።

፴፮ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና።

፴፯ ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፤ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም፤

፴፰ ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ኋላም ቢያፈገፍግ፤ ነፍሱ በእርሱ ደስ አይላትም።

፴፱ እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑቱ ነን እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉ አይደለንም።

1፩

፩ እምነትም ተሰፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያሰረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያሰረዳ ነው።

፪ ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነውና።

፫ ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘጋጁ፤ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።

፬ አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጥን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ፤ በዚህም፤ እግዚአብሔር ስለ ሰጠታው ሲመስክር፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል።

፭ ሄኖክ ሞትን እንዳያይ በእምነት ተወስደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም። ሳይወሰድ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመስክሮለታልና፤

፮ ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና።

፯ ኖሳ ገና ስለማይታየው ነገር ተረድቶ እግዚአብሔርን እየፈራ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት አዘጋጀ፤ በዚህም ዓለምን ኩነት፤ በእምነትም የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።

፰ አብርሃም የተባለው ርሰት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው ሰፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ፤ ወዴትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ።

፱ ለእንግዶች እንደሚሆን በተሰፋ ቃል በተሰጠው አገር በድንኳን ኖሮ፤ ያን የተሰፋ ቃል አብረውት ከሚወርሱ ከይሰሐቅና ከያዕቆብ ጋር፤ እንደ መጻተኛ በእምነት ተቀመጠ፤

1 መሠረት ያላትን፤ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠብቅ ነበርና።

16 ተስፋ የሰጠው የታመነ እንደ ሆነ ስለ ቈጠረች፤ ሣራ ራስዎ ደግሞ ዕድሜዎ እንኳ ካለፈ በኋላ ዘርን ለመፅነስ ኃይልን በእምነት አገኘች።

17 ስለዚህ ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ እንደማይቈጠርም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ ከመሰለው ከእንዲ ተወለዱ።

18 እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል አላገኙምና፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት፤ በሞድሪቱም እንግዶችና መጻተኞች እንዲሆኑ ታመኑ።

19 እንዲህ የሚሉት ለእነርሱ የሚሆነውን አገር እንዲፈልጉ ያመለክታሉና።

20 ያን የወጡበትን አገር አሰበው ቢሆኑ፤ ሊመለሱ ጊዜ በሆነላቸው ነበር፤

21 አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያፍርም፤ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና።

22-23 እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያሰነሣው እንዲቻለው አሰባለፈና፤ ከዚያም ደግሞ በሞሳሌ አገኘው።

24 ይሰሐቅ ሊመጣ ስላለው ነገር ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።

25 ያዕቆብ ሲሞት በእምነት የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸው ባረካቸው፤ በዘንጉም ጫፍ ተጠግቶ ሰገደ።

26 ዮሴፍ ወደ ሞት ቀርቦ ሳለ በእምነት ስለ እስራኤል ልጆች መውጣት አስታወሰ፤ ስለ አጥንቱም አዘዛቸው።

27 ሙሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት የንጉሥንም አዋጅ አልፏቸው።

28 ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤

29-30 የንጉሡን ቍጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር የተወ በእምነት ነበር፤ የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና።

31 አጥፊው የበኩሮችን ልጆች እንዳይነካ ፋሲካን ደምን መርጨትን በእምነት አደረገ።

32 በደረቅ ምድር እንደሚያልፉ በኤርትራ ባሕር በእምነት ተሻገሩ፤ የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ተዋጡ።

33 የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዘሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ።

34 ጋለሞታይቱ ረዓብ ሰላዮችን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙ ጋር በእምነት አልጠፋችም።

16 እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዳዎንና ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለ ዮፍታሔም ስለ ዳዊትና ስለ ሳሙኤልም ስለ ነቢያትም እንዳልተርከ ጊዜ ያጥርብኛልና።

17 እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። ጽድቅን አደረጉ። የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ።

18 የአንበሶችን አፍ ዘጉ። የእሳትን ኃይል አጠፉ። ከሰይፍ ስላት አመለጡ። ከድካማቸው በረቱ። በጦርነት ኃይላኞች ሆኑ። የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።

19 ሴቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ፤ ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤

20 ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና በወሳኒ ተፈተኑ፤

21 በድንጋይ ተወግረው ሞቱ። ተፈተኑ። በመጋዝ ተሰነጠቁ። በሰይፍ ተገድለው ሞቱ። ሁሉን እያጡ መከራን እየተቀበሉ እየተጨነቁ የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤

22-23 ዓለም አልተገባቸውምና በምድረ በዳና በተራራ። በዋሻና በምድር ጉድጓድ ተቅበዘበዙ።

17

17-18 በነፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ። ከኃጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጸናውን አስቡ።

19 ከኃጢአት ጋር እየተጋደላችሁ ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም፤

20-21 ለመቀጣት ታገሡ፤ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርግላችኋልና፤ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው?

22 ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም።

23 ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤ እንዴትስ ይልቅ ለመናፍሰት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን?

24 እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና። እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል።

1፩ ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ ዳሩ ግን በኋላ ለለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል።

1፪ ሰለዚህ የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤

1፫ ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ፤ ለእግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ።

1፬ ከሰው ሁሉ ጋር ሰላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፤ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና።

1፭ የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፤ ብዙዎቹም የሚረክሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያሰጨንቅ፤ ሴስኛም የሚሆን እንዳይገኝ፤

1፮ ወይም ስለ አንድ መብል በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዔሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ።

1፯ ከዚያ በኋላ እንኳ በረከቱን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና፤ በእንባ ተግቶ ምንም ቢፈልገው ለንስሐ ሰፍራ አላገኘምና።

1፰ ሊዳሰስ ወደሚችል ወደሚቃጠልም እሳት ወደ ጭጋግም ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋስም ወደ መለከት ድምፅም ወደ ቃሎችም ነገር አልደረሳችሁምና፤

1፱ ያንም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል እንዳይጨመርባቸው ለመኑ፤

፳ እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ ተወግሮ ይሙት የምትለውን ትእዛዝ ሊታገሡ አልቻሉምና፤

፳፩ ሙሴም። እጅግ አፈራለሁ እንቀጠቀጣማለሁ እስኪል ድረስ የሚታየው እጅግ የሚያሰፈራ ነበር፤

፳፪ ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ስማያዊቱም ኢየሩሳሌም፤ በደስታም ወደ ተሰበስቡት ወደ እእላፋት መላእክት፤

፳፫ በስማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በኩራት ማኅበር፤ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጸድቃን መንፈሶች፤

፳፬ የአዲስም ኪዳን መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፤ ከእቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል።

፳፭ ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ እነዚያ በምድር ላሰረዳቸው እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ ከሰማይ ከመጣው ፈቀቅ የምንል እኛስ እንዴት እናመልጣለን?

፳፮ በዚያም ጊዜ ድምፁ ምድርን አናወጠ። አሁን ግን።
አንድ ጊዜ ደግሜ እኔ ሰማይን አናውጣለሁ እንጂ ምድርን
ብቻ አይደለም ብሎ ተሰፋ ሰጥቶአል።

፳፯ ዳሩ ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ የሚል ቃል፣ የማይናወጡት
ጸንተው እንዲኖሩ፣ የሚናወጡት የተፈጠሩ እንደሚሆኑ ይለወጡ
ዘንድ ያሳያል።

፳፰ ስለዚህ የማይናወጥን መንግሥት ስለምንቀበል
በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን
የምናመልክበትን ጸጋ እንያዝ፤

፳፱ አምላካችን በእውነት የሚያጠፋ እሳት ነውና።

፲፫

፳፻ ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰረ ሆናችሁ አሰሮችን አሰቡ።
የተጨነቁትንም ራሳችሁ ደግሞ በሥጋ እንዳለ ሆናችሁ አሰቡ።

፴ መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤
ሴሰኞችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል።

፴፩ አካሄዳችሁ ገንዘብን ያለ መውደድ ይሁን፣ ያላችሁም
ይብቃችሁ፤ እርሱ ራሱ። አልለቅህም ከቶም አልተውህም
ብሎአልና፤

፴፪ ስለዚህ በድፍረት። ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም፤ ሰው ምን
ያደርገኛል? እንላለን።

፴፫ የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቻችሁን
አሰቡ። የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነታቸው
ምሰሉአቸው።

፴፬ እየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው
ነው።

፴፭ ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወስዱ፤
ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው እንጂ በመብል አይደለም፤
በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና።

፴፮ መሠዌያ አለን። ከእርሱም ሊበሉ ድንኳኒቱን የሚያገለግሉ
መብት የላቸውም።

፴፯ ሊቀ ካህናት ስለ ኃጢአት ወደ ቅድስት የእንስሶችን ደም
ያቀርባልና፤ ሥጋቸው ግን ከሰፈሩ ውጭ ይቃጠላል።

፴፰ ስለዚህ ኢየሱስ ደግሞ በገዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ
ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ።

፴፱ እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሰፈሩ
ውጭ እንውጣ፤

፲፬ በዚህ የምትኖር ከተማ የለችንምና፤ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን።

፲፭ እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምሰጋናን መሥዋዕት፣ ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፣ በእርሱ እናቅርብለት።

፲፮ ነገር ግን መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማካፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያስኘዋልና።

፲፯ ለዋናቸችሁ ታዘዙና ተገዙ፤ እነርሱ ሰሌትን እንደሚሰጡ አድርገው፣ ይህንኑ በደስታ እንጂ በኃዘን እንዳያደርጉት፣ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና፣ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ።

፲፰ ጸልዩልን፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደን፣ መልካም ሕሊና እንዳለን ተረድተናልና።

፲፱ ይልቁንም ፈጥኜ እንድመለስላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቄ እለምናችኋለሁ።

፳ በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ።

፳፩ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያስኘውን በእናንተ እያደረገ፣ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹምን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

፳፪ ወንድሞች ሆይ፣ የምክርን ቃል እንድትታገሡ እመክራችኋለሁ፣ በጥቂት ቃል ጽፌላችኋለሁና።

፳፫ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደ ተፈታ እወቁ፣ ቶሎ ብሎም ቢመጣ ከእርሱ ጋር አያችኋለሁ።

፳፬ ለዋናቸችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣልያ የሆኑቱ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፭ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7